

DARMO 1/2 ROUTI - XVIII.

Pátek, 30 listopad 2018

18. Vára a Ctibor - Na

konci listopadu jsme jeli s Michalem pro zamluvená Ātānā. Malou jorkā-rku jsme si māli vyzvednout kousek za Rousā-novem, takāe nājs āekala pouze pālhodinka jā-zdy. âžMohl bys, prosā-m, vydrāet tu chvā-li bez cigarety, kdyā vezeā dā-tā?âœ poāā;dala jsem Michala, kterā½ si zapājil, sotva jsme vyrazili. V tu chvā-li se nājm pāmed autem mihla āernā; koāka. âžNo tohle, to bude smāla!âœ vykāmikl Michal. âžProsā-m tā, pāmede bys nebyl povārāivā½.âœ

âžVādycky mājm smālu, kdyā mi pāmedāhne āernā; koāka pāmed cestu,âœ āekl a vztekle vyhodil rozkouāmedenou cigaretu z okānka. Tedy chtā ji vyhodit, ale zapomnā, āe je otevāmedenā jen troāiku, ona se odrazila od skla a spadla mu za rozepnutou koājili. Jak se ji snaāil vytāhnout, zapadā;vala nāā a nāā. Michal vāmedā; jako paviā;in, dupnul na brzdu a strhl volant k blā;tivāmu nājezdu na pole. Vyskoāil z auta a rval ze sebe obleāenā-. Kdyā zloāmedenā cigā;ro vytāmedā;sl, mā; propā;lenou koājili a nā;kolik rudāch stop na bāmiā;e. âžVidā-ā; jā; jsem ti āmedā-kal, āe mi ta koāka pāmedinese smālu,âœ rozā;iloval se.

Dalā; komplikace uā naā;stānenastaly. U panā- chovatelky jsme si vyzvedli tmavou chlupatou kouliāku s prākazem, kterā½ byl mā;lem vā;tā- neā ona a pospā-chali jsme domā. Celou cestu leāela pāmedā;astnā Jolance na klā-nā, stoāenā; do klubā-āka. Vymāā;leli jsme jmāno a nakonec zvā-tā;zil mā; nā;vrh, āe se klubā-āko bude jmenovat Megi.

âžKdyā bude ā;kodit, tak jā-mā-āu āmedā-kat Megero,âœ plā;novala jsem.

âžHeli, nechtā;ly byste ke mnā; pāmedā-t na ā;drā½ veāer?âœ zeptal se Michal, kdyā nājs vysazoval pāmed domem.

âžPromiā, ale do toho bytu jā; uā; nikdy nevkrā-ā-m. Myslā-m, āe ti nemusā-m vysvā;tlovat proā. Ale jestli chceā; tak pāmedā; k nā;im, dā;da tā; neukousne. Tedy aspoā; doufā;im. Vā;ak je ā;as, nech si to projā-t hlavou a jeā; se domluvā-me.âœ

Michal se rozlouā;il, ale nevypadal pāmedā-liā; nadā;enā. Jestliāe chtā; vyuā-t svā;teā-nā- atmosfā;ry k tomu, aby mā; nalā;kal zpā;tky k sobā, zā;ejmā; mu do scā;nā;mede vā;bec nezapadal dā;da. Mnā; to naopak takhle vyhovovalo.

Dā;da nejprve dā;lal, āe ho malā; Megi moc nezajā-mā;ji, ale za chvā-li jsme ho s Jolankou pāmedistihly, jak kleā-ā- na podlaze a ā;ā; na ni. Ono to ani jinak neā;lo, kdyā½ byla tak roztomilā;ji. Jenā-ka jsem ten den radā;ji vā;bec nepustila z klece, aby jā-nā;hodou hned na uvā-tanou neublā-ā;il.

Jakmile se mi veāer podaā;medilo uloā;it dā-tko i ā;tānā, vybā;hla jsem jeā;tā; pāmed dā-m se smetā-m. Kdyā½ jsem se vracela, vā;imla jsem si, āe zrovna odnā;kud pāmedijel i Ctibor. Galantnā; mi pāmedrā;el dveā;mede od domu, proā;jel chodbou, ale pod schody se zastavil.

âžHeli, mā-āu se tā; na nā;co zeptat?âœ āekl vā;havā;.

Ale co te? Ke vjemu jsem mla s obma rozepsanmi inkny. S vrou jsme zaaly radit ten km, jak sprvn maskovat nedostatky postavy pomoc- sprvn zvoleno obleen- a Ctibor m m prost mednictv-m p medval svoje zkujenosti fyzioterapeuta. Trjvili jsme dky tomu v posledn- dob dost asu spolen.

Skoro trnct dn se mi da mlo vymlouvat, ale pak se na mobilu ukzaly dv zprvy tm souasn:

ŽPOTREBUJI S TEBOU
NUTNE MLUVIT, MUZEME SE NEKDE SEJIT? psal Ctibor.

ŽSTALO SE NECO? VSECHNO
POLOZ A PRIJD SI VYZKOUSET TEN NOV MODEL, AT TO MUZU DODELAT, p mlo od vry.

Byla sobota odpoledne, Jolanku si vzal Michal na cel v k-end ke sv m rodi m i se jt n tem a da da poklimbval po ob d. No nic, nem u dlat napo m jid mrtvho brouka. Zvedla jsem se a jla zazvonit na vru.

ŽNo slava, u jsem myslela, e jsi nemocn nebo na tvan, e nekomunikuje, spustila na m v ra hned ve dve m ch.

ŽAle ne, jen mi j of nad l il prci i za kolegyni, tak nebyl as. Do toho to jt n! Kde m j Ctibora? nakoukla jsem do ob v jku.

ŽNen- tu a u nebude.
Dohodli jsme se na rozvodu.

Ztuhla jsem a mozek zaal fungovat na v j en obrtky. Klid, ur it nic radikln ne m jil proto, e jsme se jednou dr eli za ruku, to je nesmysl.

ŽPro? zeptala jsem se opatrn.

ŽN j vzťah nem s man elstv-m nic spolenho, takhle u to d jil nejde, tr p me se oba. Pak ti to vysv tl m, te na sebe ho ten overal, jsem zv dav j, jak bude sed t.

Poslechla jsem a v ra kolem m krouila se jpendl ky v puse. V tu chv li jsem m la nejvt j strach, aby m nebudla. Kdy v jechno vym m, opatrn m vysvobodila z toho pichlavho nebezpe a najednou se stalo n co, co by m ani ve snu nenapadlo. St jla jsem jen v kalhotk ch a v podprsence. v ra opatrn odloila overal a najednou se ke mn zezadu p m itiskla. Rukama m za ala hladit po b m je a u toho mi n j n l bala krk pod vy esan m vlasy. Bylo to tak ne ekan, e jsem o pln ztuhla.

ŽTolikr jt jsem si tuhle chv li p m edstavovala, ze za j eptala mi do ucha. A kdy vid la, e se nebr j n m, rozepnula mi podprsenu. To u j jsem se v j jak vzpamatovala a prudce jsem se otoila.

ŽCo bl j zn j, v ro? odstr ila jsem ji, ale jej- ne j j astn v v raz byl odzbroj j c. ŽTohle nen- moje parketa, nezlob se, m ekla jsem u j klidn ji.

ŽAle to nen- j dn v let, jako e se dv pani ky nud, kdy man el odjedou na slu ebn cestu. Helenko, j t miluji. Doopravdy. Cht la bych s tebou j t. v dy si tak skv le

rozumě-mě-ě-ě-ě

Položila mi ruce na ramena a pomalu sjížděla dolů pažes hroty aader. Bylo to zvláštní vzružení-cí-, neznámá. S Natálií jsem bydlela dost dlouhou dobu, a nic takovéhoho nás nenapadlo. I když, možná napadlo, když jsme něco vypily, ale ani jedna z nás neměla odvahu s podobným pádem vyrukovat. Vá-ra se dostala rukama do rovny bok a pak ze sebe jedním pohybem svlékla dlouhý tričko. Neměla pod ním věc nic. Byla nahá dherná. Pátá-roda na ní- svými dary rozhodně nešetila. Tak dost! Pátěce nebudu Ctiborovi zahábat s jeho vlastní- enou. Tahle formulace má samotnou pobavila, i když o jakom zahábná- by vlastní, byla tme? A co když je to nějaká divná hra? Těeba se na mě ti dva domluvili. No nic, holka, vypadá to, že kdo uteče, vyhraje.

ŽPromě, Vá-ro, ale já tohle opravdu nechci. Jsi moc fajn, ale to, co hledáš, u mě nenajdeš. Posbála jsem svoje svrčky a rychle opustila byt manžel Hronových.

ŽV SEDM U NOVE RADNICE,ě zněla moje zpráva Ctiborovi, sotva jsem se trochu vzpamatovala. Až to mám z jedné vody naisto. Musím u konečně, vědět, na em jsem.

ŽTak co se děje? Chtěl jsi se mnou pátěce mluvit,ě pobdla jsem Ctibora, který evidently nevěděl, jak začít. Seděli jsme u malého stolku ve známé restauraci U Mená-ka a máj idol nervzně bubnoval prsty do skleničky.

ŽPodal jsem jí dost o rozvod, Helenko.ě

ŽJá vě-m.ě

ŽJak to, Vá-ra u ti o tom tme?ě

ŽAno, a dokonce u si vyhládla i náhradu.ě

Ctibor si promnul bradu a začal: Tebe, ví?ě

ŽTys o tom věděl a nevaroval jsi mě? Já věc nic netušila a strašně mě to zaskočilo. Ještě nikdy jsem se do takové situace nedostala. Domluvili jste se na mě, nebo co máj tohle věchno znamenat?ě

ŽProsím tě, uklidni se, já ti věchno vysvětlím, jen tolik nečti, u se po nás věchni otáej.ě

ŽJak se mám uklidnit, když mi te nejspíš sdělíš, že jsi gay a celá to vaše manželství- byla jen zástárka,ě vyskočila jsem ze idle. Je mě to dť-v nenapadlo, vědy to do sebe věchno zapadá. Proč by jinak pracoval s kamarádem na Slovensku. Bože, já husa! Ale co tenkrát u nás na chodbě?

ŽBlížně-nku máj, z toho máj strach?ě vstal také, obešel stůl a objal mě. ŽTak to opravdu není.ě

Když jsme se vrátili na města, nechal si mě ruce ve svých a pokračoval: ŽVá, Vá-ra se asi pátěd tyám lety ujistila, že vztah se enou by jí napláoval mnohem věce než manželství- se mnou. Proto jsem taková na tu Bratislavu. Mála páj známá, ale asi to nebylo ono. Jenže potom jsi pátěila ty a stala se neuvěřitelně věc, zamilovali jsme se oba dva.ě

Vypila jsem na ex skleničku
vůň, kterou jsem měla před sebou a pak jsem na chvíli ukryla obličej
v dlaních. Teprve mi to začalo vstoupit do nosu. Brala jsem jako
přirozeně, a se sezení občas pohladit, políbít nebo obejmout. Pro vás to však
znamenal mnohem víc a Ctibor se vždycky jen tak smutně pousmál.

„Ona s tebou o tom
mluvila?“ zeptala jsem se.

„Ano, hned, jak si to
uvědomila, ale já jsem mlčel. Nevěděl jsem, jestli jsi po tom velkém zklamání
si manželem tak nezávážně na muže a jestli bys mě vůbec chtěla.“

„Stejně jsi mi o tom měla
řeknout.“

„Nechtěl jsem tě nijak
ovlivňovat. Váš se mnou hrál otevřenou hru a zasloužila si dostat újmu.“

„Ty to máš těžké, jako kdyby
byla orientace otázkou rozhodnutí.“

„Kdepak, tak jsem to
nemyslel, ale ne vždycky máš lověk napsáno na čele, kam se zaměřuje. A ty ses
navíc někdy k vám chovala velmi něžně.“

„To hlavně v hrůze, aby
si nevymkla, jak jsem z tebe vedle,“ přiznala jsem.

Ctibor se naklonil přes stůl
a políbil mě.
MIA KOBOSILOVÁ